

OB KONCU UREDNIKOVANJA

Jasna M.A. STEKAR

Ko so se vodilni možje Oddelka za živinorejo leta 1976 odločili za spočetje posebne številke Zb. ... Živinoreja, sedaj Zootehnika in me imenovali za njegovo urednico, so mi brez vsakega dvoma izkazali veliko priznanje in zaupanje, a naložili težko odgovornost in breme. Prihodnost Zb. so izročili v roke ženske, ki je bila vsa leta na Oddelku daleč najbolj obremenjena oseba s pedagoškimi obveznostmi. V roke ženske, ki je v Zveznem znanstvenem fondu, dokler je obstajal, zastopala Oddelek in se kar naprej vozila v Beograd in skušala pridobiti kar največ sredstev za oddelčne raziskave. V roke ženske, ki je članstvo v Komisiji za kakovost krmil Zveznega zavoda za standardizacijo vzela zares, tako zares, da jo je Zvezni zavod za standardizacijo pošiljal na sestanke ISO komisije za krmila članic Evropske gospodarske zveze. Zavedala sem se, da je za slovensko živinorejo kakovost močnih, zlasti uvoženih krmil, odločilnega pomena. Marsikateri moj takrat sprejeti predlog je še danes zapisan v več pravilnikih Republike Slovenije.

Šestindvajsetletno obdobje uredništva je bilo razgibano, raznobarvno: od temnih obdobj brez kančka svetlobe, do trenutkov veselja in zadoščenja. Bili so avtorji/ce, ki so rekli/e hvala!

Da vsa leta nisem niti enkrat samkrat popustila nestrpnejšem, se vdala pritiskom, gre pripisati vsaj delno moji polovici genov tolminskih puntarjev, pa tudi sodelavcem Oddelka, predvsem Inštituta za prehrano, s katerimi sem pedagoško, raziskovalno in strokovno lahko sodelovala naravnost idealno, saj mi kljub vsem mogočim prekomernim zadolžitvam ni bilo nikoli dano imeti pomočnika/ce, asistenta/tke. Številni, praviloma nadpovprečni in trdega dela voljni slušatelji, ki so me prosili za mentorstvo, so mi nehote potrjevali pravilnost ubrane poti. Tako je Zb. Zootehnika danes čedna revija, ki ga ceni tudi marsikateri uveljavljeni tuji znanstvenik.

Zahvaljujem se urednikoma Zbornika, ki ga izdaja Oddelek za agronomijo, in kontaktnima osebama sprva z Raziskovalno skupnostjo Slovenije, potem z ministrstvom, akademikoma Jožetu Mačku, zaslužnemu profesorju, in Ivanu Kreftu za vseskozi korektno in kultivirano sodelovanje.

Naj bo usoda Zbornika Zootehnika kakršna koli že, pomembno je zavedati se, da na Oddelku ni nikoli primanjkovalo nadarjenih, odličnih in za delo zagretih diplomantov. S pravilno izbiro in pod strogim a pravičnim mentorstvom bodo poskrbeli še za mnoge dobre znanstvene prispevke. Želim, da bi kakšnega napisali tudi v razumljivi in lepi slovenščini.

Urednica